

Zakaj mora javnost izvedeti po ovinkih in "izkapljanih" vesteh o važnih razvojih?

Ljudstvo je upravičeno vedeti o namenih vlade z ozirom na indokitajsko zadevo. — Tozadevne vesti, ki prihajajo v javnost, so one, ki "izkapljajo" na svetlo skozi špranje tajnih sej.

WASHINGTON. — Admiral Radford, predsednik skupnih načelnikov generalnih štabov, je izjavil, da je mogoče Indokino še vedno rešiti, "če mi in naši zavezniki podvzamemo ob času akcijo. Ko so ga potem časniki karji vprašali, kaj misli pod izrazom "akcija", je odgovoril, da bi se "ob začetku potrebovalo samo ameriške zračne in pomorske edinice, toda utegnile pa bi biti potrebne tudi armadne čete, če bi Kitajci intervenirali" (posegli vmes).

Državni tajnik Dulles je izjavil, da je nadaljni ameriški poseg v Indokino odvisen od "internacionalizacije" konflikta ter od želje po taki akciji od strani Cambodije, Viet Nama in Laosa.

Ta informacija je prišla po ovinkih in na skrivnem s tajne seje med Dullesom, Radfordom in kongresniki ter specialisti za zunanje zadeve. Znani časnikar in analizer svetovno - političnih razvojev, William F. McDermott vprašuje: Zakaj predsednik Eisenhower in Dulles brez ovinkov ne povesta, kakšne namene imata glede Indokine?

Amer. vojaštvo v Indokino?
Admiral Radford je rekel, da utegnejo ameriške čete biti poslanske v Indokino, če bi tam intervenirali Kitajci. Če bi mi v tem slučaju tam stiskali in klestili Kitajce, ali bi ne bilo verjetno, da bi jim Sovjeti pomagali, s čimer bi se znašli v svetovni vojni, katere posledica bi bila popolno uničenje vseh prizadetih?

Kdo ve odgovor na vprašanja?
Odgovor na ta vprašanja ne ve nihče, tudi ne Dulles in Radford. Vsakdo pa ve, da je uporom v kolonialnih okrajih v glavnem kriva mržnja proti tujim dominacijam.

To mržnjo pa spretno izkoriščajo komunisti za pospeševanje svojega lastnega imperializma, ki vključuje večjo regimentacijo in hušjo sužnost kot jo je kdaj izvajal angleški ali francoski imperializem, ko sta bila na višku svoje moči.

Kolonijalizem na umiku
Kolonijalizem tradicionalnega tipa je končan ali bo v nekaj letih. Francozi, Angleži in Holanci imajo v svoji oblasti še velike kolonije. Francozi so zasidrani v Severni Afriki, kjer se ne nameravajo odpovedati svojemu kolonialnemu imperiju, iz katerega dobivajo surovine kakor tudi vojaško moštvo, zlasti iz Senegalije.

V Severni Afriki imajo velike in resne težave z arabskim nacionalizmom. Recimo, da komunisti prevzamejo Severno Afriko kakor so Indokino. Ali naj potem Amerika intervenira tudi tam in po vseh neštetih krajih, kjer se ljudje borijo — vsaj

Vremenski prerok pravi:
Danes jasno in toplo. Ponoči jasno in bolj hladno.

Konec opredeljevanja belih in črnih šolarjev

V Indokini se je že pričelo "umivanje možgan" ujetnikov

Komunistični zdravniki v trdnjavi Dien Bien Phu vrše operacije brez omaril.

HANOI, Indokina. — Komunistični politični častniki so že pričeli "umivati možgane" Francozom in njim pridruženim domačim borcem, ki so jih zajeli v trdnjavi Dien Bien Phu, kakor so to delali korejski komunisti z ameriški ujetniki.

Ranjenci, ki so bili odnešeni s helikopterji iz trdnjave, vedo povedati tudi o strahotnih razmerah v bolnišnicah, ki so jih zasedli komunisti. Povedali so, da ranjeni morajo umirati zaradi pomanjkanja hrane in da vršijo komunistični zdravniki operacije brez omaril.

Ranjenci in drugi ujetniki, ki so bili zajeti v trdnjavi, morajo poslušati vsak dan tri ure trajajoča intenzivna politična predavanja.

V Guatemali razlagajo z ladij sovjetsko orožje

Vlada Nicarague poroča, da so njeni varnostni organi našli ob obali skrito in zakopano orožje.

WASHINGTON. — Državni department je naznanil, da razkladajo v levičarski Guatemali veliko orožje, ki je prišlo z ozemlja, katerega kontrolirajo Sovjeti. To orožje prihaja ob času, ko se stalno slabša položaj v centralni Ameriki.

Državni department je že pomnožno obtožil Guatemalo, da "igra komunistično igro", ter označuje to za "nevarno razvojo".

Za to izjavo tiči vidna skrb ameriških avtoritet zaradi povečane komunistične aktivnosti v državah centralne Amerike. — Pred nekaj dnevi je vlada republike Nicarague sporočila, da so njeni varnostni organi našli 40 pušk, dve brzostrelki, 20 ročnih granat in štiri avtomatične pištole, katero orožje je bilo zakopano ob pacifični obali dežele. To orožje je bilo najdeno kmalu po neuspelem napadu na protikomunističnega predsednika republike Anastasio Samozu.

Obsojena begunca

WUERZBURG, Nemčija. — Tukajšnje sodišče je obsodilo v dosmrtno ječo dva jugoslovanske begunca, ker sta vrгла iz brzostrelke vlaka ženo Simone De Rider, 51 let staro belgijsko vadelateljico v smučanju. Žena se je ubila.

Skok z mostu v smrt

CLEVELAND. — V ponedeljek so našli pod mostom na Clark Ave., truplo nekega približno 30-letnega moža, ki je padel ali skočil z mostu v smrt.

Zvišanje mezd pri Fordu

CLEVELAND. — Pri Fordu v Brook Parku je bila več kot 8.000 delavcem, ki pripadajo CIO, zvišana meza za 5 centov na uro. To zvišanje postane veljavno dne 1. junija.

Novi grobovi

Ignatius Spegalski
Umrli je Ignatius Spegalski, 7206 Hough Ave. Star je bil 70 let in doma iz Hrvaške. Bil je zavarovalniški agent, Zapušača ženo Marie. Pogreb bo v četrtek iz Golubovega pogrebnega zavoda v St. Agnes cerkev ob desetih in od tam na pokopališče.

Martin Vertovsnik

V torek zvečer je po kratki in mučni bolezni umrl v St. Alexis bolnišnici Martin Vertovsnik. Stanoval je na 1104 S. 71 St. Star je bil 48 let. Rojen je bil v Nemški vasi, fara Leskosvec pri Krškem, odkoder je prišel pred 30 leti. Dolgo let je delal pri Patterson Leitch Co. Bil je član društva Slovenec št. 1 SDZ. Tukaj zapušača tri hčere — Eleonore, por. Delic, Rose, Mary in vnukino. Tukaj zapušača tudi brata Charlesa Vertovsnika, v stari domovini pa brata Rudolfa. Pogreb bo v petek zjutraj ob 8:30 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9 in potem na pokopališče Calvary. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes zvečer ob šestih.

Agnes Offak

Danes zjutraj je umrla Agnes Offak, stanujoča na 5801 Dibble Ave. Podrobnosti jutri.

Churchill priporoča previdnost v kočljivi zadevi Indokine

Velika Britanija ne bo delala obveznosti, dokler konferenca ne stori vsega, kar se da storiti za mir v Indokini.

LONDON. — Premier Churchill je v ponedeljek izjavil, da je nujna naloga Anglije delovati za s pogajanjmi dosežen mir v Indokini.

Zato je rekel v nižji zbornici, da Britanija ne bo naredila nobenega dokončnega odloka glede "pacičnega NATO" projekta, katerega priporočajo Združene države, dokler ne bo na ženevski konferenci storjeno vse, kar se da storiti, da se doseže mir v Indokini.

Dalje je Churchill zagotovil poslanecem delavske stranke, da se ni Britanija med tem zapletla v nikakva pogajanja, ki bi vsebovala njene obveznosti do južnoazijskega obrambnega pakta, katerega predlaga in priporoča državni tajnik Dulles.

PARIZ. — Maurice Schuman, pomočnik francoskega zun. ministra, je bil v ponedeljek zvečer pri ameriškem poslaniku J. Dillonu, od katerega je želel pojasniti, kaj so pripravljene Združene države storiti v pomoč Francozom v Indokini.

Poziv AFL organizacije administraciji

CHICAGO. — Eksekutivni odbor AFL je napovedal nadaljevanje pomikanja proti brezposelnosti ter je pozval predsednika Eisenhowerja in njegovo administracijo, "naj vendar že potegne glavo iz peska ter prizna resnost problema, in naj za njegovo rešitev tudi kaj stori."

Najvišje sodišče je soglasno odločilo, da je plemensko opredeljevanje šolstva neustavno. — Odlok prizadeva predvsem 17 držav in District of Columbia. — Izenačenje šolstva se mora izvršiti stopnjevale in polagama.

Na Jugu vlada mržnja do odloka, zastopniki delavstva, progresivcev in črncev pa so ga vzeli z odobravanjem in zadoščenjem na znanje.

WASHINGTON. — Najvišje sodišče je v ponedeljek soglasno odločilo, da je segregacija ali opredelitev zamorskih in belih otrok v ljudskih šolah neustavna. Sodišče pa je istočasno poskrbelo za odločitev izvršitve tega daljnosežnega odloka, ker je treba vzeti v poštev različne tozadevne lokalne razmere.

Na jesen bo sodišče odločilo, kako naj se izvrši ta odlok. — Odlok torej ne zahteva takojšnjih izprememb v sistemu opredeljenega šolstva, ki je po zakonu predpisano v 17 državah in v District of Columbia, v štirih državah pa je tako opredeljeno šolstvo dovoljeno, toda ne zahtevano.

Morda bo preteklo leto dni ali več, preden najvišje sodišče končno veljavno določi metode, s katerimi naj se konča opredeljeno šolstvo, in morda nadalje leto, preden bodo posamezni šolski distrikti te odloke izpolnili.

Kansas, Oklahoma, Texas, Maryland in District of Columbia so takoj naznanile, da se bodo podvrgle odloku najvišjega sodišča ter preuredile svoj šolski sistem. Države na "globokem Jugu" so vzele z mržnjo ta odlok na znanje.

Governer Talmadge se ne ukloni

Herman Talmadge, governer države Georgije, je obtožil najvišje sodišče, da je reduciralo ustavo na "krpo papirja" ter je zagotovil ljudstvu države vso veljavnost in oblast svojega urada, da se vzdrži v Georgiji opredelitev, — toda brez nasilja.

James F. Byrnes, governer S. Caroline in bivši zvezni državni tajnik, je rekel, da je "zaprtaščen" nad tem odlokom. Pozval je Južnokarolinca, naj se ne razburja in vzdrži red in mir, dočim bo on proučeval odlok in se odločil za svoja priporočila državnih zakonodaj.

Progresivne skupine so zadovoljne

Zamorske, delavske in liberalne skupine pa proslavljajo ta odlok najvišjega sodišča kot mejnik v napredku civilnih svoboščin. Južni zakonodajalci so večinoma trpki nad odlokom, toda mnogo njih poziva ljudstvo, naj se ne razburja in ostane mirno.

Bela hiša ni imela nobenega komentarja.

V Washingtonu so sprejeli ta odlok z mešanimi občutki. Sevniki kongresniki zvečne po zdravljajo odlok kot udarec diskriminaciji. Nekateri južnjaki pa vidijo v njem "uzurpiranje" držav. pravic. Zopet nadaljni napovedujejo, da bo odlok ovira izobrazbi črncev na jugu.

Kongresnik Wm. L. Dawson, demokrat iz Illinois, ki je zamorec in prvi zamorski preds. kakega kongresnega odbora, je izjavil, da je ta odlok "največja, najboljša stvar, ki se je zgodila izza izjave neodvisnosti in bo združila Ameriko ter dvignila njen status voditeljice v očeh vsega sveta."

Mnenje zakonodajalcev

Senator Herbert H. Lehman, demokrat iz N. Y. in znani progresivnež, je rekel, da je sodišče "govorilo z avtoriteto ter končno, obsodilo zlo ponižujoče prakse plemenskega opredeljevanja v naših šolah. Ta odlok mora- jo z veseljem pozdraviti vsi ljudje vsega svobodnega sveta."

Thomas G. Abernathy, demok. kongresnik iz Michigana, je rekel: "Beli in zamorski otroci moje države ne bodo hodili skupaj v šolo, ne glede na ustavo." John A. Blatnik, demokratski kongresnik iz Minnesote (ki je slovenskega porekla): "Jaz ne morem oporekati legalnemu ustavnemu odloku, toda s človečanskega stališča človeških odnošajev, da se zagotovi polnost duha svobode, ki jo zagotavlja ustava, bo treba še utirati pot napredka za dosego polne enakopravnosti vseh ljudi."

Slovenska pisarna

6116 Glass Ave., Cleveland, O.
Telefon: EX 1-9717

VAJA: V petek zvečer bo vaja za veseloigro Pri Belem konjičku in sicer v Slovenski pisarni. Prosim za točnost. — Režiser.

OPOZORILO: Vstopnice za igro Pri Belem konjičku, s katero otvorimo Ligno kampanijo lahko dobite v Slovenski pisarni ali pa v slovenski slaščičarni Oražem na St. Cairju. Vstopnice so po \$1.—Segajte po njih in tako pomagajte Ligi pri njeni kampaniji.

Zdaj so tudi tiskarji na vrsti

WASHINGTON. — Vladni tiskarski urad, kjer tiskajo vse vladne in kongresne tiskovine, je odslavlil 20 uslužbencev in sicer zaradi njihove dvomljive lojalnosti.

Devet izmed dvajsetih odslovljenih je baje imelo očitne komunistične simpatije.

Amerikanca pobegnili k Čehom

DUNAJ. — Češkoslovaški radio je sporočil, da sta dva ameriška vojaka prišla na češko ozemlje, kjer sta zaprosila tamnošnje oblasti za politično pribežališče. Eden teh vojakov je Pfc. Peter Rank, v Nemčiji rojen padalec v amer. armadi, — drugi pa je James Davis iz Philadelphije.

Detroitčani v Turčiji

ISTANBUL. — Semkaj je prispelo iz Detroita 52 trgovcev in podjetnikov, ki bodo tukaj proučevali turško trgovino ter industrijo.

HANOI, Indokina. — Francosko vojaško poveljstvo je naznanilo, da so helikopterji odnesli včeraj iz trdnjave Dien Bien Phu v Luang Prabang, Laos, 18 nadaljnjih težko ravnjenih vojakov.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Prestala operacijo — Mrs. Mary Sadar, 1017 E. 72 St., je pretekli teden srečno prestala operacijo v St. Alexis bolnišnici in bo prišla okrevat k sestri Mrs. Louis Fortuna na 19212 Kewanee Ave.

Poroča — Mrs. Anna Bauer, 1328 E. 81 St., vabi vse farane k poročni maši svoje hčerke Mildred Ann z Eugene Petonic, sinom Johna in Matilde Petonic, 4529 W. 172 St., v soboto 22. maja ob desetih dop. v St. Columbkil's Church na E. 26 St., in Superior Ave. — Bilo srečno!

Koncert v Newburghu — V nedeljo 23. maja bo Mladinski zbor fare sv. Lovrenca podal svoj letni koncert. Koncert bo v cerkveni dvorani in se bo pričel ob osmih zvečer. Na programu so skrbno izbrane slov. in angleške pesmi. Kot solist bo tudi nastopil naš priljubljeni tenorist Eddie Kenik. Mladi pevci vlnudno vabijo.

Najdeno — Na 58. cesti in St. Clair Ave. je bilo najdenih v denarnici 6 ključev in polovico umetnih zobov. Kdor je izgubil, naj se oglasi na 1165 E. 58 St.

Kdo ga pozna — V Highland View bolnišnici leži G. Joe Godic, star okoli 75 let. Dr. Reed, ki ima bolnika v oskrbi, bi rad zvedel, če ima kake sorodnike. Kdor bi o tem kaj vedel, naj kliče WY 1-7100.

Seja — Klub Ljubljana vabi na izredno sejo "Pripravljalnega odbora za proslavo 25-letnice kluba" v četrtek ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih.

Seja — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ima v četrtek ob 7:30 zvečer sejo v navadnih prostorih.

NAJNOVEJŠE VESTI

ZENEVA. — Iz francoskega vira poročajo, da sta se Amerika in Francija sporazumeli za pogodbo obrambe južnovzhodne Azije, ne da bi čakali na odobritev Velike Britanije niti ne na konec ženevske konference.

WASHINGTON. — Republikanski voditelji v senatu so se zedinili, da se mora zasliševanje zadeve med McCarthyjem in armado nadaljevati, čeprav je bilo zaradi stališča predsednika Eisenhowerja to zasliševanje začasno ustavljeno.

CHARLOTTE, N. C. — Predsednik Eisenhower je včeraj tukaj potrdil svoje zaupanje v armado z izjavo: "Mi imamo še vedno zaupanje v armado, in sicer vse od njenih tajnikov in visoke komande pa do zadnjega preprostega vojaka."

NEW DELHI, Indija. — Premier Nehru je včeraj pozval na nagel sporazum v Ženevi za končanje bojev v Indokini, ne da bi se čakalo na "politični odlok."

WASHINGTON. — Odbor zbornice poslancev (kongresnikov) je včeraj odločil, da se raztegne socialno zavarovanje na 500.000 nadaljnjih ljudi, vključno na domače posle, svečenike in one vladne uslužbenke, ki niso od tega zavarovanja izključeni.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zd. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zd. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83

No. 98

Wed., May 19, 1954

Trst zopet naprodaj

Dopisniki ameriških listov v Evropi poročajo, da se vršijo med Ameriko in Anglijo na eni strani in Titom na drugi strani tajna pogajanja za "ureditev" tržaškega vprašanja. Baje pogajanja se kar dobro napredujejo in dajejo upanje, da se bosta Jugoslavija in Italija pobotali o tej sporni zadevi. Predlog, ki so ga sestavili na omenjenih razgovorih v Londonu, menda Italiji še ni bil uradno predložen, njegova vsebina pa ji je vseeno gotovo znana.

Sporazum naj bi se glasil nekako tako, da Jugoslavija obdrži, kar že ima ozemlja in dobi poleg tega še par slovenskih vasi na ozemlju cone A, dočim dobi Italija ostalo ozemlje z mestom Trstom vred. Ker pa bi Tito toliko žrtvoval, mora dobiti za tako žrtev odškodnino. Kot odškodnino mu ponujajo — denar, ki naj bi ga Jugoslavija porabila za to, da zgradi novo pristanišče v Kopru in ga zveže z železnico in cestami s koprskim zaludjem. Poleg tega naj bi pa za novo mejo med Jugoslavijo in Italijo jamčili še Amerika in Anglija, tako da se enkrat za vselej presekajo vse zahteve z ene ali druge strani po spremembi meje. Vse take stvari so zvedeli gori omenjeni dopisniki.

Ta načrt sam po sebi za Ameriko in Anglijo ni nespamet. Te dve veseliti dobro veda, da je gospodarstvo v Jugoslaviji v velikih škripcih. Jugoslavija ima nekaj sto milijonov dolga v tujini in ne ve, kdaj in kako bi jih plačala; jugoslovanska zunanja trgovina je globoko pasivna; doma pa čaka cela vrst tovarn nedograjenih, elektrarn brez generatorjev in turbin, manjka industrijskih surovin, manjka tujih strojev, življenje je zmeraj dražje, delo se dobi težko, plačevanje davkov šepa itd. Na drugi strani pa so izgledi na pomoč iz tujine od dneva do dneva manjši. Zato je treba dobiti denar za vsako ceno, ako ne gre drugače, pa s prodajo Trsta. Tista pripovedka o izgraditvi pristanišča v Kopru in zvez s koprskim zaludjem je potrebna samo za propagando, da se ljudem v Jugoslaviji nasuje pesek v oči. Ako bi Tito dobil denar za Trst, ga bo porabil za druge nujnejše stvari, kot sta Koper in njegova bodočnost. Zato Tito tudi namiguje, da bi mu bil tak predlog kar všeč. Stavi sveda visoke zahteve, toda svet ve, da na Balkanu beseda ni konj; ako bodo ponudili kaj manj, bo moral Tito tudi sprejeti, saj mu drugega ne preostane.

Pa se vendar lahko zgodi, da so vsa ta pogajanja račun brez krčmarja.

Predvsem nihče ne ve, kaj bi na to kupčijo dejali jugoslovanski narodi. Javno mnenje v Jugoslaviji bo seveda plesalo, kakor bodo komunisti godli. Toda poleg priznanega javnega mnenja obstoji še nepriznana, ki ga komunistični režim mora ne samo trpeti, ampak tudi vpoštevati. To smo doživeli pri slučaju Džilas, to doživljamo v odnosih režima do kmetov, to vidimo v zbežanosti, ki vlada v nižjih komunističnih vrstah pri obravnavanju vsakega kočljivega vprašanja. Na prodajo Trsta bo to nepriznana javno mnenje gotovo odgovorilo v zelo negativni obliki, ne morda z demonstracijami, obhodi, z napadi v časopisju itd., ampak s še večjim bojkotiranjem vsega, kar je količkaj povezano s komunisti. In osamljenosti se vsaka diktatura boji najbolj, tudi komunistična, ker ta pomeni zanjo začetek konca.

Na drugi strani pa je treba vprašati še Italijo, kaj misli o celi zadevi. So viri, ki se bojijo, da bi taka rešitev tržaškega vprašanja povzročila v Italiji tako politično burjo, ki bi odnesla sedanjo vlado, ako ne bi prišlo do kaj hujšega. Ako bi pa vlada pristala na tak kompromis vključno ogorčenju italijanskega javnega mnenja, bi smatrala tak kompromis tudi za veliko "žrtev", ki jo je treba plačati. Ako ima Tito pravico do plačanih žrtv, zakaj naj bi iste pravice ne imela tudi Italija? Ako Tito zahteva denar in politične garancije, zakaj ne bi smela Italija tudi zahtevati poleg denarja še politične koncesije. In v takih stvareh Lahy niso skromni, tako pove zgodovina.

Zato je čisto lahko mogoče, da bodo pogajanja zaspala, ker bosta oba protivnika zahtevala preveliko plačilo za svoje žrtve. Pa nič ne de; pogajanja se lahko obnovijo, ko pride čas za to. Glavno je, da je odkrita pot.

Ako se bo ta kupčija s Trstom posrečila, bo gotovo imela med drugimi ti dve posledici:

Trst bo obsojen na gospodarsko smrt. Podjetnost je že začela bežati iz njega, brezposelnost se širi. Tržačani imajo od tedna do tedna težje življenje, tako trdijo sami. Reka in Benetke se bosta polastila tržaškega prometa.

Kompromis bo dalje ostal kos papirja. Ne bodo z njim zadovoljni ne narodi v Jugoslaviji ne Lahy. Obe strani bosta samo čakali, kdaj bo bodočnost strgala ta kos papirja, kot jih je že mnogo.

Pri nas se vrstijo prazniki za prazniki. Sicer te besede v Bridgeportu ne smemo kaj prida uporabljati; v prekmurščini ima beseda nelep pomen in šesta božja zapoved se po bridgeportsko glasi "Ne praznuj!" Za praznik imajo tu lepo in pomembno besedo "svetek". Po prekmurški bi se gornji stavek glasil, da se pri nas vrstijo svetki za svetki.

Pa je tako res. Komaj je dobro minila Velika noč, že se je spet oglasil zvon v stolpu Sv. Krnža in nas pozval k novim cerkvenim slovesnostim. Začela se je majniška pobožnost in čeprav naš majnik ni prišel v deželo "s kito cvetja za klobukom" kakor poje pesnik Silvin Sar-denko (prišel je s čebrom vode, ker letos pri nas neprestano dežuje), nas je vendar zajela majniška poezija in majniška pobožnost. Začele so se šmarnice kakor v drugih večjih slovenskih cerkvah v Ameriki — in zopet smo občutili ob majniških pobožnostih košček domače zemlje in njene lepote.

V naši cerkvi je višek majniške pobožnosti na drugo nedeljo v maju, pri tako zvanem kronanju Marijinega kipa, ki je združeno z materinskim dnem. Ta dan imamo torej dva praznika ali svetka obenem. — Nič čudnega, če se je udomačila v naši cerkvi ta prelepa ameriškanca navada in če so jo vzljubili že tudi vsi "novi".

Materinska proslava je obstajala v glavnem v skupnem obhajilu, h kateremu so pristopile svetokriške matere s svojimi hčerami. Zbrale so se zjutraj v dvorani pod cerkvijo in nekaj minut pred pol osmo se je začel pomikati iz dvorane dolg spreved mater in hčera v razkošno okinčano cerkev. Dolga vrsta jih je bila, da se nikdar tako. — Pri nas je vsako novo leto več ljudi v cerkvi, kakor jih je bilo leto poprej ob isti priliki.

Prizor je bil res lep, zlasti še, ko se je dolga procesija razvrstila pri obhajilni mizi. Malone vsa cerkev je ta dan prešla sv. obhajilo. Dva duhovnika sta imela z obhajanjem dovolj dela za dalje časa. Vse pa je potekalo ob najlepšem redu. Antolčeva mati, ki so predsednica Društva krščanskih mater, so urejali po cerkvi žene in dekleta — in njihova krepka roka se je odlično obnesla. Pobožnost in red sta vladala v cerkvi: dve stvari, ki nista vedno združeni in ki učinkujeta prav takrat, ko sta združeni.

Višek slovesnosti pa je bilo popoldansko kronanje Marijinega kipa. O njem se je govorilo že par tednov; dekleta v naši fari po Veliki noči niso imela drugega pred očmi, kakor to lepo slovesnost. Seja se je vrstila za sejo, tudi vaje so bile za procesijo — in potem takem je stvar morala izpasti najlepše.

Pa tudi je! Marijinih družbenic se je nabralo toliko, da sta dve dolgi vrsti sešli od cerkvenih vrat do prezbiterija. Kar solze so se zalesketale navzgor v oči, ko sta se ti dve vrsti postavili druga proti drugi in na dano znamenje povzdignili gladjole, tako da je pod nekim dolгим cvetnim loncem korakala v cerkev četa angelov, odborice obeh Marijinih družb in nazadnje kraljica slovesnosti, gospodična Dorothy Markoya.

Kar je pri nas lepo in vzpodbudno, je skupno cerkveno petje. Pri tej pobožnosti je pela vsa cerkev kar na tri načine: — angleški, slovenski in prekmurški. Mnogo tujcev se je pobožnosti udeležilo, posebno Madžarov in Italijanov. Eni in drugi niso mogli prehoviti lepote slo-

venske pesmi in izrazov naše ljudske pobožnosti.

Še več cerkvenih pobožnosti pa se nam obeta meseca junija z viškom v očetovskem dnevu. — Kot prijetna prekinitev cerkvenih slovesnosti, pa bo veljala zabava, katero nam priredijo "Krščanske matere" in organizacija mladih ameriških gospe, tako zvan "Our Lady's Guild." Zabava bo obstojala v kosilu in plesu, pri katerem bo spet nastopila begunska godba pod vodstvom g. Palirja. Stare "Krščanske matere" so tudi dobre "krščanske kuharice", zato bo kosilo tečno pripravljeno. Ameriške gospe pa so brhke in okretne in zato bo postrežba prav vrstna. O domači godbi pa zopet velja, da bo dobra in domača hkrati. Tako bomo imeli vsi prav prijetno zabavo vse popoldne. Vršila se bo ta vesela prireditev v nedeljo, dne 23. maja; začetek ob enih popoldne.

Ni dvoma, da se bo zbralo vse polno našega ljudstva doli pod cerkvijo, kakor se ga rado vse polno nabere pri pobožnostih v cerkvi nad dvorano. Le pridite! Vsi prav prisrčno vabljeni!

Lepe pozdrave vsem bralcem križem sveta!

Anton Lagoja.

Koncert Mlad. pevskega zbora pri Sv. Lovrencu

Cleveland, O. — Že mnogo pomladi so nas naši mladi pevci razveselili s svojim nastopom. Tudi letos ne bodo izostali. Pridno se učijo in z nestrpnostjo in ponosom čakajo na nedeljo 23. maja, ko bodo ob osmih zvečer nastopili pred dvignjenim zastorom.

Zbor je močan, spored koncerta tako lep in pester, da bi bilo res škoda, če dvorana ne bi bila polna do zadnjega kota.

Poleg zbora bodo nastopili tudi solisti, tudi nekateri taki, ki so uživali v tem zboru svojo prvo šolo, pa uživajo danes splošno priznanje med rojaki. Nastopil bo Edi Kenik in še nekateri.

Spored koncerta je ob sodelovanju šolske sestre sestavljen pevovodja Ivan Zorman. Bil sem naravnost iznenaden nad napredkom od lani, ko sem bil zadnjič na vaji zbora.

Peli bodo slovenske in angleške, tako da bo prišel vsakdo na svoj račun. Vabim rojake, da se koncerta v velikem številu udeležijo in dajo s tem mladim pevci in pevci priznanja in vneme za nadaljnje delo.

Morda nas že dolgo ne bo več, ko bo kdo izmed teh malih pevcev pel svojim otrokom pesmi, ki se jih je naučil pri tem zboru pod vodstvom g. Ivana Zorman. Če bomo dali otrokom dovolj priznanja in s tem vneme in vstrajnosti, bo slovenska pesem v Ameriki še dolgo dolgo lahko živeła!

Na svidenje v nedeljo 23. maja zvečer v Newburghu!

France iz Doline.

Bucek s Koroškega

k nedeljski igri "Pri belem konjčku" v SND na St. Clairju v Clevelandu

Cleveland, O. — Ljudje božji, če že res nimate kaj drugega početi, potem na vse zadnje brite tole, drugače pa se ne izplača. Kaj posebnega od Bucka ne smete pričakovati. To vam raje kar takoj na začetku povem, da se ne boste potem jezili li name.

Veste, takole so mi pisali: "Ti si bil Bucek v Lienzu, bil si Bucek v Spittalu in mnogo jih je med nami, ki se Te še spominjajo. Ti bodo prav gotovo z

zanimanjem brali, če bi nam kaj napisal, kako si "Pri belem konjčku" na Koroškem in Tirolskem vlačil svoje "kufre gor in dol".

Morda vas bo od vsega še najbolj zanimalo to, če vam povem, kako je veseloigra "Pri belem konjčku" sploh prišla na naše izseljeniške odre in zakaj se nam je tako priljubila, da smo pri tem že skoro pozabili, da ni izvirno slovenska ni, pač pa smo jo že pred davnimi leti dobili od sosedov.

Ko smo leta 1945 po naših taboriščih pričneli gledališki udeleževanju, nismo imeli ničesar, kar bi vzeli v roke. Samo dobre volje in veselja do igranja nam ni manjkalo, vsega ostalega pa. Ni bilo ne kulisa, ne šmink, ne žarnic, ne iger, skratka ničesar. Danes ni nobena umetnost, dobiti vse to. Cesar nimaš, enostavno kupiš. V tistih časih pa vsega tega še za tako drag denar ne bi mogel dobiti. — Kaj torej?

Najprej je bilo treba priti seveda do iger. Te je "pricpral" vaš sedanjí režiser iz Ljubljane v Trst in je šel tja sam po nje in to peš iz Lienza. Ne smete namreč pozabiti, da so bile takrat še vse železnice porušene. Ko so drugi tihotapili iz Italije polne nahrbtnike cigaret, je on ponoči kobalil preko meje in "kontrabanta" v nahrtniku igre. — Ko smo imeli to je bilo treba preskrbeti še ostalo. Kam? Spet v Italijo, tam se je dalo za denar sploh še kaj kupiti. Poskusili smo še drugi, da smo videli, kako taka stvar izgleda. Nakupili smo žarnic, elektro materijala, krepka za brke in brade, šmink, vsega. Pravi, da imajo neumni srečo, zato smo tudi vsi še nekako srečno prilezli preko meje. Samo enega so italijanski karabinjerji "zahaklali" in prav tistega, ki je nosil šminke. Mislili so, kaj bodo vse pri njem dobili, pa so se nemalo začudili in smejali, ko so se vsule iz nahrtnika šminke, pudri, brke. "O, che bella roba!", so vpili in si basali šminke v žep. Vsak po nekaj za svoje "signorine". Hvala Bogu, kaj hujšega ni bilo, fanta so izpustili, nam pa je malo rdeče "farbe" manjkalo.

Tako, sedaj smo imeli vse. Izmed iger smo se odločili za "Belega konjčka". Za premiero, ki je bila 28. jan. 1946 v Lienzu, smo kulise prenovili, oder pa na novo opremili. Zlasti z lučjo nismo štedili. Nakupljenih žarnic nam je bilo še vse premalo. Izposodili smo si jih od znancev, ki so morali biti ta čas v temi v svojih sobah. Oderček je bil majhen, žarnice smo pa privili kar za 3000 vatov. Ali je kaj čudno, če je že sama luč razlila veselo in sončno razpoloženje po vsej dvorani.

Koliko lepše pa se je dala to izpeljati še v Spittalu, kjer je bil oder, da ga je bilo veselje. Celo hiše "v en štuk" smo si lahko privoščili in je imelo vsaj smisel, da je vpil Bucek: "Kufre gor, kufre dol!" Ko bi ne bile te besede tako značilne za "Belega konjčka" bi v Lienzu to gotovo spremenili v "kufre sem in kufre tja". Lieniški oderček je bil namreč tako nizek, da še za pritično hišico ni bilo prostora, kaj šele za nadstropje in balkon! Pa z malo dobre volje in domišljije, pa je šlo tudi to.

Komedija "Pri belem konjčku" je bila že pri nas doma po naših odrih tako udomačena, da ni nihče več pomislil na to, da smo jo dobili od drugod. Posebno še zato, ker smo jo postavili v domače okolje in presadili na Bled. Tja, kamor vsak naš človek rad poroča, če le more. Če v tujini zagleda domače kraje na odru, je že pol uspeha tu in tu se pa še dejanje tako prijetno razlata, da si od za-

Vsa stvar ni čisto jasna

V zadnjih tednih je svetovno časopisje pisalo precej o novem predlogu za rešitev tržaškega vprašanja. Nekatera poročila so trdila celo, da je dogovor že sklenjen in od obeh strani potrjen. Italijanska vlada je te trditve uradno zanikala.

Med tem ko trdijo titovci, da bi v slučaju sprejetja omenjenega predloga dobila Jugoslavija južni del tržaške luke s škudnjem in žavljami, ne vedo tuja poročila nič o tem. Ta govore o gradnji novega pristanišča za Slovenijo na področju Koper-Izola. To bi se reklo z drugimi besedami, da ostane Italija vsa cona A iz izjemo bazoviške planote, ki bi bila priključena Sloveniji. Vse kaže da bodo titovci prodali Italiji najlepši kos slovenske morske obale od Timave do Trsta s starodavnim Devinom, Nabrežino, Kontovelom, Miramarem in Barkovljami, južno od Trsta pa

četka do konca nasmejan. Če smo vsemu temu dodali še malo zunanje opreme in nekaj živahnosti, potem ni čudno, da je "Beli konjček" postal med gledalci najbolj priljubljena igra, kar smo jih igrali na koroških begunskih odrih in smo ga morali zato sedemkrat igrati, vselej pri nabito polnih dvoranah.

Čas je tekel. Razmere so se spreminjale. Razkropili so se po svetu igralci, razkropili gledalci. Pevski zbor in igralna družina sta pa prvo, kar si Slovenci ustvarijo, če jih je le malo več skupaj, pa naj bodo že kjerkoli na svetu. Lep spomin na vedre in prijetne urice, ki so jih preživljali "Pri belem konjčku" na Koroškem, je bil povod, da so tudi tam, kjer so sedaj, segli po tej veseloigri. Saj niste v Clevelandu edini, ki jo igrate. Naši odri v Angliji, Argentini in tudi drugod so jo že tudi vpriporili. Želim vam, da bi jo tudi v Clevelandu z uspehom odigrali, saj imate vse, kar potrebujete za to: gledalce, ki so radi veseli, dobre igralce. Bled pa tak, da imajo boljšega komaj še Blejci.

S to željo končujem in vse svoje prijatelje in znance prav prisrčno pozdravljam nekdanji

Vaš

Bucek.

"Veseli dan ali Matiček se ženi" v New Yorku

New York, N. Y. — Igralci pri slovenski fari Sv. Cirila na "Osmi" v New Yorku bodo v nedeljo 30. maja svojim sofaranom spet pripravili lepo igro. Že nekaj tednov so bile v teku važne stvari: kot tipkanje besedila, izbiranje igralcev, no sedaj pa so že sredi skušnj za igro "Veseli dan ali Matiček se ženi."

Igra, ki jo je Tomaž Linhart pred več kot 160 leti pridelil po gladko zveneči gorenjščini po francoskem izvirniku, je za ljubitelje lepe besede in igre, še vedno sveža in zanimiva. P.I.

— Postaja za nakupovanje kožuho, ki jo je ustanovil l. 1805 John Jacob Astor v Astoriji, Oregon, je bila prva postojanka Združenih držav na tihomorskem Severozahodu.

gospodarsko pomembni štedenjsko-žalovski kot. Tito je po časopisnih poročilih vse to pripravljeno odstopiti Italiji. Če do pogodbe ne bo prišlo, bo to sama sluga Italije, ki s sedanjo Titovo ponudbo še ni zadovoljna in hoče imeti še več.

Slovenskega časnikarja so obsodili

Ko se lansko jesen poslali Italijani svoje čete na italijansko-jugoslovansko mejo, je o tem poročal tudi Izidor Predan. Italijanska oblastva so ga prišla četi, da je izdal važna poročila o premikanju čet v prid tuji državi. Po šestih mesecih je sedaj porotno sodišče v Vidmu obsodilo Predana na osem mesecev zapora, pa ga izpustilo na svobodo. Pri sodni razpravi je zagovornik dr. Tončić lepo orisal narodne razmere v Benški Sloveniji in pokazal na krivice, ki se gode tamkajšnjim našim rojakom.

V Šempetru bodo zidali novo bolnišnico

Primorska, ki je prišla pod Jugoslavijo, je ostala brez bolnišnice. To so sprevideali šele po desetih letih in se zedinili, da bodo zgradili novo bolnišnico in polikliniko v Šempetru pri Gorici. Bolnišnica naj bi imela z vsemi oddelki 900 postelj. Kdaj bo bolnišnica dograjena, ne ve nihče.

Zalosten položaj dvolastnikov

Vedno pogostejše se dogaja, da jugoslovanske oblasti jemljejo dvolastnikom imetje, ki je ostalo v Jugoslaviji. Vse prošnje in pritožbe nič ne pomagajo. S tem se položaj slovenskih kmetov v Italiji in na Tržaškem slabša in marsikdo mora zaradi tega iskat kruha v tujino. Tako titovci namesto, da bi rojake onstran meje podpirali, jim škodujejo in jih silijo na tuje.

Marijini dnevi v Trstu

Po želji tržaškega škofa so zavzele vse letošnje slovesnosti poleg marijanskega tudi evharistični značaj. Po vseh župnijah so se vršili posebni "Marijini dnevi", neke vrste verske obnove ali misijoni. Od 27. maja do 6. junija bodo v mestu posebne pobožnosti, neke vrste škofijski evharistično-marijanski kongres.

Brezposelnost v tržaških ladjedelnih

Kljub zagotovitvi iz Rima, da bodo ladjedelnice CRDA dobile nova naročila, so v zadnjem času odpustili okoli 1000 delavcev. Toda to še ni bilo dovolj. Ravnateljstvo je predlagalo, naj bi šlo vse delavstvo na polmesečni dopust. Ko se je to temu predlogu uprlo, je bil "dopust" skrajšan na devet dni.

Loterija za Kat. dom v Gorici

Odbor za gradnjo Katoliškega doma v Gorici je naznanil loterijo za to novo slovensko kulturno središče. Zrebanje bo 29. junija popodne v Alojzijevešču.

Po naselbinah

V Sv. Križu pri Trstu so imeli Marijen teden, ki je nad vse lepo uspel. Tudi v Rojanu je bila udeležba pri "Marijinih dnevih" dosti dobra. V Dobrodo bi osnovna šola ob zaključku leta pripravila lepo akademijo, ki je vzbudila med prebivalstvom veliko zanimanje in žela dosti pohvale. V Rupi so dekleta večernega tečaja igrala na šolskem dvorišču trodejanjo "Varvara" v splošno zadovoljstvo.

Dr. Josip Grušič:

Zgodovina slovenskega naroda

II. Doba državnega absolutizma in centralizacije

Od Ferdinanda II. do Leopolda II. (1619-1792)

7. Šolstvo pred Marijo Terezijo. Ustanovitev ljudske šole

V Ormožu so imeli šolo brez strehe, v sobo je deževalo, dimnik se je bil podr, torej ni bilo mogoče pozimi kuriti sobe, okna so bila tako majhna, da ni bilo mogoče pisati ob mračnem vremenu, stolov in klopi pa sploh ni bilo. Ker je bil učitelj Aspoeh popolnoma nezmožen, so pouk izročili frančiškani, ki so že prej imeli svoji zasebni šoli. Tujski učitelji so morali do 1. 1781. mledovati za plačo in primerno šolsko sobo; toda vse prošnje pri magistratu so bile zaman. Magistrat se je šele uklonil, ko mu je okrožni urad naložil 12 tolarjev globe.

V Ptujju je poleg mestne nemške šole ustanovili slovensko šolo znani pesnik Volkmer in v letih 1769-1784 poučeval mladih v branju in pisanju.

Kako je bilo z jezikom v državnih šolah? Za verski pouk so uvedli 1. 1753. Parhammerjev katekizem v slovenskem prevodu. Tega so rabili duhovniki, ko so ljudstvo v cerkvi ob nedeljah izpraševali iz krščanskega nauka. Vendar menda niti ta katekizem ni bil v rabi v šolah. Ko je 1. 1779. grof Edling nadzoroval štajerske šole, ni našel nič slovenskih knjig. Zato je prišel poročilo na vlado svoje priporočal posebno za mariborsko in celjsko okrožje, "kjer prevladuje slovenski jezik." Te knjige hvali Edling kot primerne za južnoštajerske šole, "ker je oni jezik kranjskemu tako tesno soroden, da se razlikujeta le v nanečju in izgovorjavi, ki je sicer tudi v vsakem kranjskem okraju različna."

Toda vlada ni pristala na Ed-

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborna zdravila da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

KE 1-0034

Naročila sprejemamo in izvršujemo po pošti tudi za Cleveland.

V blag spomin

SESTE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE SOPSOGJE IN MATERE

Anna Ferencak

ki je za večno zaspala 16. maja 1948

Šest let so minila že odkar si šla od nas, pa svež spomin na Tebe je, kot je bil prvi čas.

Blag spomin na Tebe, draga, do konca živel bo med nami, težka res bila je ločitev, a enkrat vesela bo združitev.

Zalutajoči ostali:

JOSEPH, soprog

JOSEPH, JR., sin

Cleveland, Ohio, 19. maja 1954.

M. Jakopič:

Pomlad

Ko grem zjutraj skozi drevo-red, čutim, da je pomlad. Šele zdaj jo prav čutim. Drugače je tako nekam skrita, zagrnjena kakor prva ljubezen. Začutim jo v dobrem, skoro bi dejal, ne bogljenem jutranjem soncu, ki bi rado sijalo, pa ne more prav, mima moči, ne more izza umazanih visokih poslopj. Čutim jo, ko se lovi med kostanji in objema komaj nabrekli in napol razbrstlele kroge in meče rahle senice poleg pota. Kot bi bil praznik, vse laže hodim do jutro med drevoredi. Tako kot doma nekoč v ranih jutrih, ko je nad vasjo veselo zvonilo in klicalo k službi božji. Nad polji pa se je smejalo božje sonce in nad njim, čisto umito nebo, umito kot za samo Veliko noč. Visoko nekje so prepevali škrjanci. Teh zdaj ni, pa vendar je v zraku toliko mehke, da jih skoraj ne pogrešam. Zdi se mi, da je na svetu vendar vse dobro in prav. Ko grem skozi te pomladne pramene je tudi misel lepa. Srce se odpre kot pozabljen podselek pod visokim drevsom in skuša razumeti. Srečne in pozabljene, vesele in žalostne.

Pomlad je. Morda več to ker je zapisano v koledarju, ker si bral, ali si slišal na radiju. Morda pa samo tako, ker premenja obleko; mesto težke suknje začne nositi kaj bolj mehkega, lahkega. Vidiš sedeti ljudi na klopih in se spomniš, da jih včeraj še ni bilo. Vse je tako enostavno, da se ne splača misliti na to, še manj pisati o tem. Mogoče, da imaš prav. Meni pa se vendar zdi kot, da se je zgodilo nekaj velikega. Kot bi prišli veliki prazniki, tako nekako, kot doma za veliko noč. Vse dobi novo lice. Postelje in omare, slike in skrinje smo odmaknili, da smo mogli do vseh špranj in kotov z mokro kunjo. Če pa smo še zidove prebelili, potem smo se čutili prerajane. Povabili smo sosede, da se za trenutek ustavi-jo pri nas in smo bili veseli ob njih pohvali. Ko smo bili še otroci, smo verovali, da mora tako biti, zdaj pa smo skoraj na to pozabili. Zakaj življenje je čuden praznik in tistih nekaj dni pomladi na koledarju, je tako hitro mimo. Vse ostane potem le še na papirju, dokler se to ne pride ob veljavu.

Cvetka je stopala v breg. Dekle pri dvajsetih; dekle s pisarne; zanimivo, in tudi lepo. V belo bluzo se ji je lovil veter in dolgih temnih laseh se je igralo opoldansko sonce. Počasi je stopala pot: v šolo in domov. Pozneje je šolo zamenjala pisarna. Vendar se ni dosti spremenilo. Kadar je hodila po teh temnih in ozkih mestnih ulicah, si je zaželela širine in prostosti. Nekaj takega, kar je spravilo ses-hro v svet. Takrat ji ni zamerila in ji je vse odpustila. Včasih se boji, da bo nekega dne z njo prav isto. Da bi ne imela matere, morda, tako pa ve da nikoli.

Delala je v pisarni. Dolgočasno nezanimivo delo. Da ji ni pomenilo vsakdanji kruh, bi ga gotovo pustila. Čutila je, da ti-te zveržene številke še niso življenje in ne prinesejo nič novega, nič lepega. Spoznala je, da ni vse, če te kdo spremeni na večer proti domu bolj iz navade kot iz simpatije. Včasih se je za trenutke usatvila v parku in se nehote ozrla na mlad par, ki je sedel na zakotni klopi in se drug drugemu smejal v oči. Takrat se je nekaj zgodilo v srcu. Ne da bi rekla svoj glasni da, pa vendar. Včasih je misli-la na to, kako čudno je razdelje-na sreča in zdaj vidi, da je z ljubeznijo prav isto. Rekli so ji, da je lepa, še dovolj zanimiva, a vendar se ji nihče ni prav približal. Ni iskala fantov, ni jih lovila za vsakim vogalom kot njene znanke in ni verjela vsaki vroči besedi in toplemu stisku roke. Več kot lepih besed je hotela, več kot ognjenih besed in kopico poljubov, otela je srce, ki bi bilo voljno dvigniti nje-no srce nekam višje, k soncu, tihni sreči. Saj je bilo v njem toliko težkega, toliko neizpovedanega in nerazsvetlega.

Že je mislila, da je našla nekoga. V uradu sta se spoznala in počasi ga je vzljubila. Ni kazala tega na zunaj, čeprav je v njej dostikrat vrela ljubezen in čista mlada sila. Premagovala se je in se tajila. Tako, da nihče ni mogel misliti nič določene-ga. Tudi Ivo ji ni nikdar govoril o ljubezni. Samo vsakdan-je, nevažne stvari. Nekajkrat jo je povabil s seboj v teater, to je bilo tudi vse. Čakala je, da pride na dan z besedo, čakala je težko tistega dne in se ga tudi bala. Dostikrat je zavidala prijateljicam, ki so tako svobodno govorile o svojih fantih, o svoji ljubezni.

Včeraj pa je prišlo. Na večer jo je spremil proti domu. Tesno sta stopala drug ob drugem skozi slabo razsvetljene ulice. Ob slovesu ji je povedal, da bo vzel za nekaj tednov dopust, ker se misli poročiti. Dekle da ga že čaka nekaj let in je čas, da se poročita. Povedal ji je tako mirno, tako brezbrizno kot bi ji

ista pot: v šolo in domov. Pozneje je šolo zamenjala pisarna. Vendar se ni dosti spremenilo. Kadar je hodila po teh temnih in ozkih mestnih ulicah, si je zaželela širine in prostosti. Nekaj takega, kar je spravilo ses-hro v svet. Takrat ji ni zamerila in ji je vse odpustila. Včasih se boji, da bo nekega dne z njo prav isto. Da bi ne imela matere, morda, tako pa ve da nikoli.

Delala je v pisarni. Dolgočasno nezanimivo delo. Da ji ni pomenilo vsakdanji kruh, bi ga gotovo pustila. Čutila je, da ti-te zveržene številke še niso življenje in ne prinesejo nič novega, nič lepega. Spoznala je, da ni vse, če te kdo spremeni na večer proti domu bolj iz navade kot iz simpatije. Včasih se je za trenutke usatvila v parku in se nehote ozrla na mlad par, ki je sedel na zakotni klopi in se drug drugemu smejal v oči. Takrat se je nekaj zgodilo v srcu. Ne da bi rekla svoj glasni da, pa vendar. Včasih je misli-la na to, kako čudno je razdelje-na sreča in zdaj vidi, da je z ljubeznijo prav isto. Rekli so ji, da je lepa, še dovolj zanimiva, a vendar se ji nihče ni prav približal. Ni iskala fantov, ni jih lovila za vsakim vogalom kot njene znanke in ni verjela vsaki vroči besedi in toplemu stisku roke. Več kot lepih besed je hotela, več kot ognjenih besed in kopico poljubov, otela je srce, ki bi bilo voljno dvigniti nje-no srce nekam višje, k soncu, tihni sreči. Saj je bilo v njem toliko težkega, toliko neizpovedanega in nerazsvetlega.

Že je mislila, da je našla nekoga. V uradu sta se spoznala in počasi ga je vzljubila. Ni kazala tega na zunaj, čeprav je v njej dostikrat vrela ljubezen in čista mlada sila. Premagovala se je in se tajila. Tako, da nihče ni mogel misliti nič določene-ga. Tudi Ivo ji ni nikdar govoril o ljubezni. Samo vsakdan-je, nevažne stvari. Nekajkrat jo je povabil s seboj v teater, to je bilo tudi vse. Čakala je, da pride na dan z besedo, čakala je težko tistega dne in se ga tudi bala. Dostikrat je zavidala prijateljicam, ki so tako svobodno govorile o svojih fantih, o svoji ljubezni.

Včeraj pa je prišlo. Na večer jo je spremil proti domu. Tesno sta stopala drug ob drugem skozi slabo razsvetljene ulice. Ob slovesu ji je povedal, da bo vzel za nekaj tednov dopust, ker se misli poročiti. Dekle da ga že čaka nekaj let in je čas, da se poročita. Povedal ji je tako mirno, tako brezbrizno kot bi ji

ista pot: v šolo in domov. Pozneje je šolo zamenjala pisarna. Vendar se ni dosti spremenilo. Kadar je hodila po teh temnih in ozkih mestnih ulicah, si je zaželela širine in prostosti. Nekaj takega, kar je spravilo ses-hro v svet. Takrat ji ni zamerila in ji je vse odpustila. Včasih se boji, da bo nekega dne z njo prav isto. Da bi ne imela matere, morda, tako pa ve da nikoli.

Delala je v pisarni. Dolgočasno nezanimivo delo. Da ji ni pomenilo vsakdanji kruh, bi ga gotovo pustila. Čutila je, da ti-te zveržene številke še niso življenje in ne prinesejo nič novega, nič lepega. Spoznala je, da ni vse, če te kdo spremeni na večer proti domu bolj iz navade kot iz simpatije. Včasih se je za trenutke usatvila v parku in se nehote ozrla na mlad par, ki je sedel na zakotni klopi in se drug drugemu smejal v oči. Takrat se je nekaj zgodilo v srcu. Ne da bi rekla svoj glasni da, pa vendar. Včasih je misli-la na to, kako čudno je razdelje-na sreča in zdaj vidi, da je z ljubeznijo prav isto. Rekli so ji, da je lepa, še dovolj zanimiva, a vendar se ji nihče ni prav približal. Ni iskala fantov, ni jih lovila za vsakim vogalom kot njene znanke in ni verjela vsaki vroči besedi in toplemu stisku roke. Več kot lepih besed je hotela, več kot ognjenih besed in kopico poljubov, otela je srce, ki bi bilo voljno dvigniti nje-no srce nekam višje, k soncu, tihni sreči. Saj je bilo v njem toliko težkega, toliko neizpovedanega in nerazsvetlega.

Že je mislila, da je našla nekoga. V uradu sta se spoznala in počasi ga je vzljubila. Ni kazala tega na zunaj, čeprav je v njej dostikrat vrela ljubezen in čista mlada sila. Premagovala se je in se tajila. Tako, da nihče ni mogel misliti nič določene-ga. Tudi Ivo ji ni nikdar govoril o ljubezni. Samo vsakdan-je, nevažne stvari. Nekajkrat jo je povabil s seboj v teater, to je bilo tudi vse. Čakala je, da pride na dan z besedo, čakala je težko tistega dne in se ga tudi bala. Dostikrat je zavidala prijateljicam, ki so tako svobodno govorile o svojih fantih, o svoji ljubezni.

Včeraj pa je prišlo. Na večer jo je spremil proti domu. Tesno sta stopala drug ob drugem skozi slabo razsvetljene ulice. Ob slovesu ji je povedal, da bo vzel za nekaj tednov dopust, ker se misli poročiti. Dekle da ga že čaka nekaj let in je čas, da se poročita. Povedal ji je tako mirno, tako brezbrizno kot bi ji

pripovedoval o včerajšnji tea-terški predstavi. Ni videl Cvet-ki v srce, ni čutil bolečine, ki so jo zasekale njegove besede.

Cvetka strmi v strop in misli na pomlad. Na pomlad, za ka-tero je mislila, da cvete tudi za-njo. Na pomlad, ki se ji je vi-dela le za stegljaj roke daleč. Pa le nekaj brezbriznih besed in vse sanje so raztrgana pajčevi-na, zdaj le še lep šum večerne-ga vetra preko Golovca, kot daljna lučka kresnice, ki hoče otroku prekrizati pot.

Zakaj to pišem, še sam ne vem. Ni to lepa zgodba in no-čem, da bi bila. Pišem, ker je zunaj pomlad in pred hišo ko-stanji dišijo po svežem. Pišem ob misli, kako sta razdeljena sreča in ljubezen. Pišem z mi-slijo na dekle, ki ni mogla za-preti težkih oken in zabraniti vhoda ljubezni, mislim pa tudi na ono, ki misli, da je še toliko stvari na tem vegastem svetu, ki morajo izpodrinuti pomlad iz sr-ca. Mislim, da se moti. Tiha sreča je samo ena; imenuj jo po-mlad ali ljubezen, jo kolni ali jo pozdravljaj, vedno je ista, ve-dno nasmejana in vihrava. — Skozi to izmaličeno življenje gre in se smeji, nas pozdravlja in oživi. Pa jih je toliko, ki je ne vidijo ali pa ona ne more do njih. Sam ne vem. In je morda prav tako.

IZ SLOVENIJE

Huda ura v tovarni "Zmaj"

Komunisti kaj radi zatrjujejo, da v njihovih deželah ni brezposelnosti, tudi titovci so to vedno radi poudarjali. Kljub temu pa vlada danes v Sloveniji velika brezposelnost. To se je pokazalo zlasti v začetku aprila v Ljubljani, ko je tovarna baterij "Zmaj" nenadno odpustila polo-vico svojih delavk, ker ni bilo naročil. "Ljub. dnevnik" poro-ča o hudem razburjenju, ki je zavladalo med delavkami, ker so se bale, da jih kasneje, ko bodo naročila prišla, ne bodo več sprejeli na delo. Končno so se sporazumeli na temelju, da pojde od skupnega števila 250 delavk 50 na redni dopust, 150 na brezplačni dopust, 30 pa na delo v mestno vrtnarijo. K sreči je kmalu po tej hudi uri prišlo naročilo iz Turčije, ki je tovarno spet pognalo v tek. — Iz poročila je razvidno, da tovarno "Zmaj" kljub vsem petletnim planom niso prav nič popravljali. V njej je še vse tako, kot je bilo ob njeni ustanovitvi 1. 1927. Velja staro pravilo: Veli-ko grmenja, malo dežja.

Ženska dobi hišno delo pri ka-toliški družini, v kateri je 5 ot-rok. Moderna perilnica in ku-hinja. Privatna soba in kopal-nica. Plača po dogovoru. 16817 Alderside Rd., Shaker Heights. (99)

Ženske dobljo delo

Hišno delo

Ženska dobi hišno delo pri ka-toliški družini, v kateri je 5 ot-rok. Moderna perilnica in ku-hinja. Privatna soba in kopal-nica. Plača po dogovoru. 16817 Alderside Rd., Shaker Heights. (99)

MALI OGLASI

Naprodaj

Naprodaj sta dobro ohranjen štedilnik "Grand" in peč za gretje. Oglasite se po četrti uri pop. na 1200 Norwood Rd., spre-daj. —(99)

Hiša naprodaj

Za 2 družini, v slovenski na-selbini, 5 sob vsako stanovanje, dve verandi, plinski furnez, ter Youngstown kuhinja zdolej, preproge, beneški zastori. Zgo-rej prazno. Kličite po 5. uri EX-1-0953. —(100)

Nujno

Dostojna poljska družina išče 6 sob in kopalnico z najemnino do \$60.00. Kličite UT-1-3454. (102)

Iščejo sobe

Dve odrasli osebi iščeta 4 so-be v bližini cerkve Marije Vne-bovzete v Collinwoodu. Kličite UL-1-1956. (100)

MALI OGLASI

HIŠE PO ZMERNI CENI NAPRODAJ

V okolici E. 125. ceste in St. Clair Ave. hiša, 6 sob za eno dru-zino\$10,600

V okolici E. 160. ceste in St. Clair, 5 lepih sob, ter garaža\$11,900

V okolici E. 147. ceste in Lake Shore Blvd. 7-sobna lepa hiša\$11,700

Blizu E. 200. ceste, novi Bun-galow, 4 sobe\$14,500

Muskoka Ave. 4 sobe zidana hiša "Veneer" in garaža.

Blizu Neff Rd. in Lake Shore Blvd., skoraj nov štiri in pol sobni zidan "Veneer" Bunga-low.

Na E. 236. cesti blizu Babbitt Rd. krasna zidana "Colonial" hiša, 6 sob in garaža.

Knific Realty
820 E. 185th St. IV-1-7540

Pohištvo naprodaj

Prodaja se pohištvo za stanova-njsko sobo, davenport, stol in stoliček, preproga in podložek. Oglasite se na 1108 E. 77 St. (98)

Iščejo stanovanje

Novoporočena isčeta tri ali štiri-sobno stanovanje v St. Clairski okolici. Kdor ima kaj naj pokliče EN 1-5384. (98)

Foto studio naprodaj

V sredini največje sloven-ske naselbine v Clevelandu je naprodaj zaradi bolezni eden najmodernejših foto ateljejev, ustanovljen pred več kot 20 leti. Izredna prilžnost za Slo-venca ali Hrvata. Cena ugod-na. Za vse informacije pišite na "Foto Studio", c/o Ameri-ška Domovina. (101)

Slasličarna naprodaj

Prodaja se slasličarna, kjer se dobi tudi prigrizek. Dober pro-stor. Cena \$2200 in zaloga. Kli-čite CE 1-9787. —(98)

NA PRODAJ

na Dille Road, blizu Euclid Ave., nov 4 in pol sobni zidan bunga-low, s prostorom za razširitev na 2. nadstropju; soba za razve-drilo, plinska kurjava. — SE LAHKO TAKOJ VSELITE. — ZAMENJAVA MOŽNA. Cena \$16,500.

Za podrobnosti vprašajte:
KOVAC REALTY
960 E. 185. St. KE 1-5030 (100)

Stanovanje se išče

Zakonca z eno hčerko, ki pa je v šoli izven mesta, iščeta sna-žno stanovanje v okolici St. Clair Ave. od 60. do 75. St. Oba sta zaposlena in ves dan odsot-na. Ako ni stanovanje tako; pripravljeno, se lahko počaka nekaj tednov. Pokličite po 6. uri zvečer: LI-1-5245. (x)

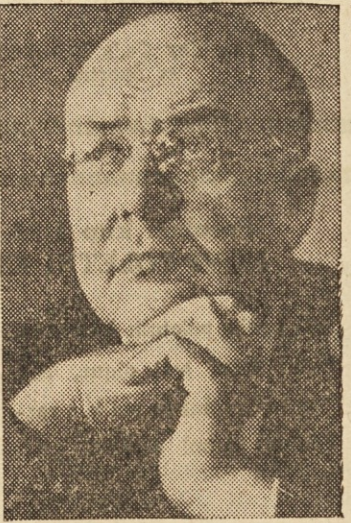
Hiša naprodaj

Velika 6-sobna hiša naprodaj na E. 117 St. blizu St. Clair Ave. Klet pod celo hišo, plinska gor-kota, stranišče, garaža, lep lot, v fari sv. Alojzija. \$12,900. Kli-čite

Vera L. Sulak
Realtor
764 E. 185 St. IV 1-3413 (17, 19, 21 maj)

Popravimo ogrodja in fenderje na vašem avtomobilu

SUPERIOR BODY & PAINT CO.
6605 St. Clair Ave.
EN 1-1633
FRANK CVELBAR, lastnik

NEPOTREBEN CIRKUS — Na sliki vidimo glavne osebe iz spora sen. McCarthy — armada. V zgornji vrsti zgoraj so od leve na desno: sen. Joseph McCarthy, armadni taj-nik Robert Stevens in njegov namestnik Struve Hensel, v spodnji v istem redu: Roy Cohn, glavni svetovalec sen. McCarthyja, Joseph Welch, posebni svetovalec armade in Roy H. Jenkins, svetovalec senatnega pododbora, pred katerem se zasliševanja vrše.

Emil Ludwig:

NAPOLEON

ZGODOVINSKI ROMAN

MORJE

Otrpel gleda cesar in poslušal. Ali so to tisti ljudje, ki so tekal na njegovim vozom, da bi prestregli en sam njegov pogled? Tisti kmetje in meščani, ki so mu prisegli hvaležnost za veličino Francije, doslovno — francosko ljudstvo? Da, tako je in vse, kar tu doživlja, je z jasnovidnostjo človeškega zaničevalca prerokoval pri svojem prvem slavnostnem pohodu v Pariz, ko so ga pozdravljali kot zmagovalca. Stisnjen v kot, bled in nem sedi v vozu. Na vsaki postaji skočijo tuji komisarji iz voza in ga branijo. Ali bo prenašal, ne da bi se ganil? Ali ne bi zdrčel meča? Saj ga ni. Le v temni civilni suknji lahko pride iz dežele, v zeleni ne bi prišel.

Edinkrat je doživel nekaj podobnega 19. Brumaira, ali tudi takrat ni izdrl meča zoper stisnjene pesti radikalov: brez moči je stal v množici takrat, kakor stoji danes. Ne biti je, ne prepričevati, ni bil njegov

poklic in talent. Ne, to ni tribun, to je cesar. Kdor zna tako ukazovati, zna samo ukazovati. Bori pa se samo v bitkah.

Prostor! Zrak! Na samotni cesti da ustavi voz, veli izpreči poštnega konja, zatakne na okrogli klobuk veliko belo karko in dirja pred vozom. Služabnik jaše za njim. Tako gre do Axisa, ali pred mestom se povrne, se ustavi v borni krčmi in se imenuje angleškega polkovnika Campella. To je njegovo šesto ime.

Mala Provansalka, ki mu streže, čelja: "Preden bo do morja, mu bodo zavili vrat!" On ji ki-ma: "Gotovo, gotovo," ponavlja pri vsakem njenem stavku. Ko ostaneta nato s služabnikom sama, se nasloni na njegovo ramo, da bi po dveh nočeh brez spanja nekoliko zadremal. Dobro narava, kakšen dar si naklonila svojemu največjemu bojevniku! Ko se prebudi, vstanejo pred njim zopet glasovi in podobe; "zgrozi se in pravi ti-ho:

"Ne, nikoli več! Na Elbi bom srečnejši nego sem bil kedaj. Samo še znanosti. Nobene Evropske krone ne bi več sprejel. Videl si, kaj je ljudstvo. Ali nisem imel prav, da sem ljudi preziral?"

Ko prispo vozovi za njim, se rajši preobleče, kajti izkušnja ga je izmodrila. In v naglici obleče avstrijsko generalsko uniformo komisarja Kollerja, si nadene podobno čako pruskega polkovnika Truchseba, šuvalov pa ga ogrne z ruskim plaščem. V tem karnevalskem kostumu, treh zavezih držav beži Napoleon iz svoje dežele — norec na goljavi.

Naposled Frejus! Luka, v kateri je pristal na povratku iz Egipta. Takrat je bil poražen vojskovodja, ki je izgubil vse francoske ladje in ki bi moral priti pred preki sod, — in vendar, kako ga je zaradi prejšnje srečne vojne sprejel ta narod brez pastirja, kako visoko je udrijal zubelj veselja na njegovi poti v Pariz, na poti, po kateri se je sedaj vozil v nasprotno smer in sicer spočetka skoraj kamenjen, nato maskiran! Med tema dvema vošnjama leži petnajst let, prerod države, sijaj tega naroda, med njima leži Evropa, bojni truš, mrtvi vojaki, ki gnijejo v jarkih, zmagovalci, vračajoči se v radosti svojcev, maršali, ki so se iz krčem povzpeli do gradov, upor duhov za zmagovalni narod in zoper njega — in venec iz majhnih zlatih listov, ki si ga je ta brezdomec, ta tuji otočan položil na čelo z nedolžnostjo moža, ki se je ustvaril sam.

XV

"Kako velika je Korzika! Kako visoke so njene gore! Bastija je čisto pošteno pristanišče, z daljnogledom se razločijo tudi utrdbe. Če bi ga vzel z vhodne strani..."

Zmeraj, kadar jezdi elbski knez na gričevje, se razprostire pred njim obrisi stare domovine in vse je večje onkraj nego tu. Štiridesetkrat večje. Desetkrat toliko prebivalstva, število ima v spominu. Elba je krtina.

Ko je ono majsko jutro pristal in je vzemirjena deputacija kmetov in malomeščanov v Porto Ferrajo izrekla svoj pozdrav in veselje, da imajo zdej njega za gospoda, je na njihovo začudenje odklonil pojedino in je takoj sedel na konja ter si

šel ogledat utrdbe. Prihodnji dan so pričela begati po zaspalnem otoku povelja: v Pianoso dve novi bateriji, pomol je treba dozidati. Vsa pota popraviti. In ko se je izkrcalo njegovih 400 grenadirjev, ki so jih točnani ogledovali strme kakor ljudi drugega plemena, jim je gospod kmalu priključil še tujski bataljon.

Nato osnuje še narodno gardo in kmalu ima več nego tisoč mož in tudi majno brodograd. Čemu? Da skrbi zanje. Hkrati osnuje državni svet: Bertrand in Drout, generala, ki sta šla ž njim, sedita v njem in tucat domačinov, ki se posvetujejo pod njegovim predsedstvom, kako popraviti železne rudnike in soline. Ali ne gojite murv? Sviloprejci v Lyonu plačujejo dobro. Če pa se uvede carina, bomo izvažali v Italijo.

Stediti! Denarja imamo malo, Francija pa se ne zmeni, da bi poslala obljubljeno rento. Bela hiša je manjša nego dom v Ajacciu in mnogo preprostejša, ali za zidanje nimamo denarja. In ko mu "veliki maršal" Bertrand predloži spiske slamnjač in rjuh, mu gospod podčrta pomote, kajti števila teh predmetov zna na pamet.

Ali se ta neutrudljivi človek,

ki upravlja otočič, armadico in hišico, nikoli ne zave paradije, ki jo živi iz dneva v dan? Nikoli! Prav zdaj na Elbi dokaže, da mu ni šlo nikoli za maso, kajti prve čase je najboljšje volje in najboljše zdravja in z vso strastjo vrši svoje nove posle. Urežati, graditi, vtiskati svoj palec v vosek človeštva, to je stremenje njegovega vrojenega umetniškega nagona.

Toda, ker nima opraviti z voskom in ker ni njegova tvorba nikoli dovršena, marveč vedno živa in ker se upor snovi kaže tudi tedaj, ko je videti preinagan, lahko izpolnjuje svoje delo samo z obvladovanjem in zavojevanjem človeške duše, samo s poveljevanjem in sugestijo, z večno čuječnostjo in z večnim oblikovanjem, to se pravi z vladanjem. Ker ni bil nikoli diletant in nikoli parvenu, poganja tudi to malo kolo z eksaktno resnobo, s katero je še včeraj obračal zemeljsko oblo.

Ali ker spravi večino stvari kmalu v red, se pričinja zdeti sam sebi brezdelan, tudi če se ukvarja z matematiko, in se prisili k novemu pojmovanju svojega položaja:

"Če ima človek mnogo rezerv v sebi," piše, "se mu ni težko privaditi kontemplativnemu živ-

ljenju. Mnogo delam v svojem kabinetu in ko stopim na prost, imam veliko veselje s svojimi starimi grenadirji... Rojen kralj mora strahovito trpeti, če izgubi svoj prestol. Pomp in etiketa spadata k njegovi eksistenci. Meni, ki sem bil vedno vojak in le slučajno tudi kralj, so bile te stvari vedno samo v breme. Moj svet sta vojna in bojno taborišče. Iz vse moje velike preteklosti se mi toži samo po vojaki. Od mojih zakladov in kron so mi najdragocenejša posest francoske uniforme, ki so mi jih pustili."

CLOVER DAIRY

JOSEPH MEGLICH in SINOVI

Slovenska mlekarina VSI MLEČNI IZDELKI

Dovažamo na dom
Točna postrežba
Se priporočamo
1003 E. 64 St.
EN 1-4228

KADAR NAMERAVATE KUPITI ALI PRODATI HIŠO, TRGOVINO pokličite za zanesljivo in točno postrežbo:
JOHN ROZANEC
LAKELAND REALTY CO.
15604 Waterloo Rd. KE 1-6681

Tako govori pritajen kralj. Ali mu kdo verjame? In Evropa kmalu sluti, da se na otoku skriva tajna. In ali se mu Evropa smeje, ko se drži v svojem liliputanskem kraljestvu starih vladarskih oblik? Prirojeno dostojanstvo, ki je nekoč vcep-ljalo nosilec podedovanih časti spoštovanje do mladega generala, drži tudi danes vsakega posmehljivega popotnika v šahu, vsi hvalijo naravno prepro-

stost, s katero se da samotni mož v mali hišici ogovarjati z veličanstvom, dasi je brez gradu in dvora, brez dvorjanov in ministrov in dasi ga poveljuje samo gloriola njegovih dejanj.

(Dalje prihodnjic.)

— Prvi nasadi sladkornega trsta v Novem svetu so nastali na San Domingu, kamor so pripeljali črne sužnje, da so jih obdelovali.

ČLANI SLOVENSKE IGRALSKE DRUŽINE IZ MILWAUKEE BODO UPRIZORILI V WAUKEGANU FINZGARJEVO DRAMO:

"RAZVALINA ŽIVLJENJA"

Predstava se bo vršila v soboto 22. maja 1954 ob 7:30 zvečer v šolski dvorani pri slovenski cerkvi Matere Božje na 10. cesti

PRIJATELJI PRISRČNO VABLJENI

EDINA, SAMO MOŠKA, KATOLIŠKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 3. junija 1938 v Barbertonu, Ohio
Inkorporirana 13. marca 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: CLEVELAND, OHIO

NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave. Pristop od 16. do 55. leta.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove katoliške organizacije

GLAVNI ODBOR:

Častni predsednik: FRED UDOVICH, 183--22nd St., Barberton, O.
Predsednik: MATT F. INTIHAR, 21491 Naumann Ave., Euclid, O.
Prvi podpredsednik: FRANK J. MACEROL, 1172 Norwood Rd., Cleveland 3, Ohio.

Drugi podpredsednik: IVAN GERMAN, 7502 Donald Ave., Cleveland, O.
Tajnik: JOŽE GRDINA, 6113 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
Blagajnik: CHARLES BENEVOLO, 19502 Muskoka Ave., Cleveland 19, O.
Zapisnikar: DAMJAN TOMAZIN, 15206 Ridpath Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: FRANK M. PERKO, 1092 E. 174 St., Cleveland 19, Ohio.
Drugi nadzornik: ANTHONY KRAMEL, 1003 E. 66 Pl., Cleveland, O.
Tretji nadzornik: JAMES STOPAR, 520 E. 152 St., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: VINCENT H. LAUTER, 1012 Wooster Rd., West Barberton, Ohio.

Drugi odbornik: JOHN LESKOVEC, 115 Smithsonian Ave., Girard, O.
Tretji odbornik: ANTON TEKAVEC, 20303 Goller Ave., Euclid, O.
Direktor atletike: JOSEPH E. LUKZ, RFD 1, Box 432, Niles, Ohio.
Uradno glasilo: "Ameriška Domovina," 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske moške zveze, Jože Grdina, 6113 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno očistene piščance in na kose rezane ter vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini MO 2-2330 — na domu MO 2-2912

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHISTVOM

1053 EAST 62nd ST. HEnderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD. KEnmore 1-5890
15301 WATERLOO ROAD KEnmore 1-1235

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0625

MI DAJEMO IN ZAMENJAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO'S BASEMENT

SAMO EN DAN — V ČETRTEK

čistilna razprodaja koncem meseca

Ženske 19.95 - \$25 Spomladanski PLAŠČI in JOPE

Samo 21 spomladanskih plaščev za razprodajo. Variacija krojev in blaga. Nezaporedne mere. Na izbero tudi kvalitetne spomladanske jope v izbranih barvah in iz različnega blaga. Mere 10 do 18.

\$16

The May Co.'s Basement Oddelek za ženske plašče

29.95 in 39.95 Ženski Spomladanski PLAŠČI

Samo 50! Različni kroji in blago. Nezaporedne mere. So to zadnji!

19.95

3.99 do 5.98 vredne ŽENSKÉ OBLEKE

Samo 200! Znižane za dokončno prodajo. Najnovejši kroji in blago. So zadnje!

\$2

Lepe Denim HLAČE Posebna skupina

Odlični kup! Pralni denim, oglene, rjave ali "shrimp" barve. Ali pralni twill, črne, modre, rdeče in aqua barve. Mere 12 do 18.

1.00

The May Co.'s Basement Oddelek za športna oblačila

Poseben kup 1.94 in 2.95 NOVI POLETNI KLOBUKI

500 novih poletnih klobukov. Bele čipke, beli pique, beli "toynos". Mnogo oblik z različnimi lepimi okraski.

1.79

The May Co.'s Basement Oddelek za klobuke

Reg. 2.99 Majhni "Gent" TENNIS ČEVLJI

Izredno močni gumijasti čevlji z gobasto-gumijastimi notranjimi podplati, z dvojno zateznicco, proti udarcem za-varovani. Močni, robati podplati, zgornji del iz vojaškega platna. Mere 6 do 10½.

79c

The May Co.'s Basement Oddelek za deške čevlje

14.98 Ženski Bolero Kostumi

"Super-Whippet" rayon gabardine. Nagubano krilo. Bolero z dolgimi rokavi. Sive ali modre barve. Mere 10-16.

\$3

Reg. 2.29 ženski letni kratki PREDPASNIKI

Znižani za hitro prodajo. Nič likanja, ker so iz pisane cotton-pliseja. Mere 12 do 29 in 14½ do 24½.

1.39

Regč. 2.99 Majhni "Gent" OXFORD ČEVLJI

Po tej izredno nizki ceni! Odtenki rjave ali vinske - rdeče barve. Mere 8½ do 3 v grupi.

1.99

Važno priporočilo

Tole vsem priporočam:

Kadar komu pošljete čestitke ali karkoli v pismu, napišite vaš naslov. Naj bo to pismo ali pa samo čestitke. Povem vam, da boste s tem ljudem naredili veliko uslugo. Naj razložim: Meni je znano, kako ljudje iščejo vaše naslove, koliko časa zamude, da se vam zahvalijo za čestitko ali voščilo za god, rojstni dan ali karkoli.

Vi mislite, da ni vredno, da bi zapisali vaš naslov, tisti pa, ki je dobil od vas voščilo, se pa hoče zahvaliti. Išče po telefonskih knjigah in še v mestnemu direktoriju, da bi našel naslov, dostikrat se trudi zastonj. Ravno sedaj delam to jaz, in se hudujem, ker mi jemlje čas in zaman iščem. Samo primer! Neka oseba mi je poslala krasno karto, ime ni bilo lahko razumljivo, naslova nobenega. Vse sem preiskal, da bi našel naslov. Vprašam: zakaj tako krasna karta, oseba se pa ne da poznati?

Nisem samo jaz tisti, ki se za to poganjam, je na stotine ljudi, ki mislijo prav isto. — Primera: Prav isto mi sporočajo družine, katerih člana ste prišli kropit. Radi bi se zahvalili, pa ne vedo naslovov, potem pa iščejo zamen. Ali je tako težko napisati številko in cesto k imenu? Dajte, dajte to zana prejšnjim, povem vam, da vam bodo ljudje zelo hvaležni. Če ste prijazni, da jim čestitate, dajte jim narediti še veselje s tem, da daste svoj naslov. Bodo vam zelo hvaležni.

ANTON GRDINA.

For your VACATION welcome to
CHRISTIANA LODGE

Slovenian Resort

• The Hotel has 30 rooms with connecting showers. Central dining room, with American Slovenian cooking. All sports, private beach, boating and fishing. Cater to overnight guests. 260 miles from Cleveland. Located on U. S. 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIK and AGNES KRASOVEC, Prop.

Rt. 1, Box 175

Edwardsburg, Michigan

Phone 9126 F5